

høiet, samtidig med at Kjendelsen i § 2 ned-sættes. Paa den anden Side forekommer det Udvalget, at der hverken er tilstrækkelig Grund til at fastsætte en forskjellig Størrelse af Afgiften for de forskjellige med Brændeviinshandel forbundne Næringer, eller til at bibeholde et Maximum og Minimum, saaledes at Afgiftens Størrelse fastsættes mellem disse af Amtsraadet. Man har derfor foreslaaet at fastsætte Afgiften til 25 Rd. om Mæret, saaledes at denne svares saavel af Gjæstgiveri og Krohold som af anden Beværtningsnæring og Brændeviins-handel, hvorved det Gode opnaaes for Afgifts-yderne forud at kunne beregne, hvad der aar-ligen skal svares af deres Net til Handel med Brændeviin.

Da det derhos ifølge Udvalgets For-mening maa fordres, at denne Afgift vir-keligen erlægges, saaledes at det ikke tillæ-des Personer, der enten unddrage sig eller ere ude af Stand til at erlægge Afgiften, at handle med Brændeviin, har man anseet det rigtigt til denne Paragraph at føie den Bestemmelse, at den, som paadrager sig Restance med Brændeviinsafgiftens Erlægelse ud over et Dvartal, taber sin Ret til Brændeviins-handel, indtil Restancen betales.

I Forslagets § 4 har man, som oven antydet, anseet det rigtigt for Tydeligheds Skyld udtrykkelig at fremhæve den i Nærings-lovens § 78 givne Bestemmelse om den udvidede Betydning, hvori Begrebet Udskjænkning er taget i Næringslovgivningen.

Efter Lovforslagets sidste Paragraph, hvis Slutning fra „medens“ af man skal foreslaae at udelade, da den synes mindre nødvendig, har Udvalget tilladt sig at foreslaae en Tilføielse, hvorefter hele Afgiften af Brændeviinsnæring efter Næringslovens § 72 for Kjøbstædernes Bedkommende udenfor Kjøbenhavn skulde tilfalde Kjøbstædernes Kæmmerkasser fra samme Tidspunkt, som Loven træder i Kraft. Det stiller sig for Udvalget som unøgetligt, at den Maade, hvorpaa Ret til Brændeviinshandel paa Landet hidtil har maattet erhverves, nemlig igjennem en ingenlunde leterholdelig Bevilling, fremtraadte som en Beskyttelse for Kjøbstæderne. Denne vil nu bortfalde, og det kan forudsees, at en stor Mængde af dem, der hid-

til ikke have kunnet opnaae Berettigelse til Handel med Brændeviin, ville forslaffe sig denne, naar nærværende Lov træder i Kraft, saaledes at det kan ansees for givet, at Handels-etablissementer i et ikke ringe Omfang ville rejse sig paa Landet, navnlig i de første Aar. Udvalget har derfor troet, at der under de mindre gunstige Forhold i Kjøbstæderne kunde være Grund til at yde dem en mindre Hjælp ved den Bestemmelse, at Brændeviinsafgiften, hvoraf Kjøbstæderne hidtil have oppebaaret Halvdelen, heelt skal tilfalde disses Kæmmerkasser, samtidig med at Brændeviinshandelen paa Landet frigives.

I Overensstemmelse med det Anførte tillader Udvalget sig at foreslaae følgende

Ændringsforslag:

Til § 1.

1) I 1ste Stykke, 3die Linie, udelades: „dog ikke i mindre Maal end $\frac{1}{2}$ Pot.“.

2) I samme Stykke: Efter Parenthesen sættes Punktum; i 5te Linie sættes istedetfor „nogensomhelst Udskjænkning“: „at have siddende Gjæster eller til nogensomhelst Udskjænkning til Fortæring paa Stedet“.

Til § 2.

3) I 2den Linie sættes istedetfor „150“: „100“.

4) I 2det Stykke, 2den Linie, sættes istedetfor „nogen af de sex Handelspladser (Frederiksberg“: „Frederiksberg eller Handelspladserne“, og Parenthestegnet ved Slutningen af Sætningen udgaaer.

Til § 3.

5) I 2den Linie sættes istedetfor „de sex“: „Frederiksberg og de ovennævnte“.

6) „med følgende to Sætter“ udgaaer, og istedetfor sættes: „til 25 Rd. aarligen saavel for Gjæstgiveri (Krohold) som for anden Beværtningsnæring og Brændeviinshandel“. Fra „a) Gjæstgiveri“ til „100 Rd.“ udgaaer samtidigen